

TEZAUUR LITURGIC
16 AUGUST

SLUJBA
SF. CUVIOS
GHERASIM
DE LA
KEFALONIA

ATENA, 2020

16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν στ. δ' καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ
προσόμοια. Ἦχος β' . Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε Κεφαλλήνων οἱ πιστοί, δράμωμεν προθύμως καὶ πόθῳ, τῷ
Γερασίμου Ναώ, ὕμνους ἀναπέμψωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ, τῷ
μεγάλῳ δοξάσαντι, υστέρῳ ἐν χρόνοις, χάρισι καὶ τέρασι, καὶ
θαυμασίῳ πολλοῖς, τούτον τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην, ὄνπερ καὶ
προστάτην παρέσχε, πᾶσι τοῖς αὐτῷ προστρέχουσιν ἐκ πίστεως.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἡμᾶς, Πάτερ ἡ ἐν σοὶ ἐνοικούσα, φαιδρῶς
συνήγαγεν, ἄσμασι προτρέπουσα, τὴν θείαν μνήμην σου, τὴν
σεπτὴν καὶ χαρμόσυνον, αἰσίῳ τιμήσαι, χάριτος ὡς πρόξενον
μάκαρ Γεράσιμε· ὅθεν προσφωνούμεν σε σκέπε, τοὺς
προσκαλουμένους σε πόθῳ, ἀπὸ τῶν δεινῶν καὶ περιστάσεων.

Πάντες ὡς μεγίστην ἀληθῶς, καθομολογούμεν ἐν πίστει, τὴν
προστασίαν τὴν σὴν, ἐν ταῖς περιστάσεσι τῶν συμφορῶν καὶ
δεινῶν, τάχος μάκαρ προφθάνουσαν, εὐχαίς εὐπροσδέκτοις, Ὅσπερ
Γεράσιμε πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν· ὅθεν σε προστατὴν
πλουτούντες, μνήμην τὴν σὴν ὕμνοις τελούμεν, εὐχαρίστως πάντες
ἀγαλλόμενοι.

Σκήνός σου θεόφρων το σεπτόν, σκεύος απειργάσω χαρίτων και ουρανίων ηθών, πόνοις της ασκήσεως, και θείον όργανον, δωρεών των του Πνεύματος, αείμνηστε Πάτερ· όθεν θαυματόβρυτον ο στεφοδότης Χριστός, δώρον αυτό δέδωκε πάσι, τοις πανευλαβώς κεκτημένοις, πρέσβιν σε θερμόν θείε Γεράσιμε.

Δόξα. Ήχος δ' .

Τον εξαίσιον και πανθαύμαστον βίον σου, εξεπλάγησαν δαίμονες, και εθαύμασαν Άγγελοι, ορώντες σε επί γης, εν σαρκί ως άσαρκον δι' αρετής διατρέποντα. Διο η μνήμη σου σήμερα, θεοφόρε Γεράσιμε, ευφροσύνης πρόξενον ημίν επέστη, και χαρμόσουν εορτήν επιτελούντες, σέβομεν πόθω το ιερόν, και άγιον σκήνός σου, αξιοκρέως δοξάζοντες, τον σε δοξάσαντα Κύριον.

Και νυν. Της εορτής.

Την πάνσεπτόν σου Κοίμησιν Παναγία Παρθένε Αγνή, των Αγγέλων τα πλήθη εν ουρανώ, και ανθρώπων το γένος επί της γης μακαρίζομεν· ότι Μήτηρ γέγονας του Ποιητού των απάντων Χριστού του Θεού. Αυτόν ικετεύουσα, υπέρ ημών μη παύση δεόμεθα, των εις σε μετά Θεόν, τας ελπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε, και απειρόγαμε.

Φως ιλαρόν.

Στιχηρά. Ήχος β' . Οίκος του Ευφραθά.

Στίφη των ευσεβών, δοξάσωμεν συμφώνως, Θεόν τον κηδεμόνα, τον δόντα φιλανθρώπως, ημίν θείον Γεράσιμον.

Στ.: Τίμιος εναντίον Κυρίου...

Ούτος γαρ αληθώς, της πίστεως υπάρχει, το στήριγμα και κλέος,
Ορθοδοξίας όντως, πιστών το εγκαλλώπισμα.

Στ.: Μακάριος ανήρ...

Σκήνος γαρ το σεπτόν, αείζων δεικνύων, αισχύνει τους απίστους,
τους δε πιστούς προτρέπει, δοξάζειν τον Παντάνακτα.

Δόξα.

Δόξα σοι Βασιλεύ, Παντάναξ πλουτοδότα, πανεύσπλαγκνε τω δόντι,
Γεράσιμον σοις δούλοις, ως πλούτον αναφαίρετον.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Αγαθή, αγίας σου τας χείρας, προς τον Υιόν σου άρον,
φιλόψυχον τον Πλάστην, οικτειρήσαι τους δούλους σου.

Απολυτίκιον. Ήχος α΄. Της ερήμου πολίτης.

Των πιστών σε προστάτην, και ταχύν αντιλήπτορα, οσιώτατε Πάτερ,
θεοφόρε Γεράσιμε, ανέδειξε Θεός επί γης, ο πάντων των όντων
κηδεμών· θεραπεύεις γαρ σωμάτων, και ψυχών τα πάθη τη ση
χάρτι· δόξα τω σε δοξάσαντι λαμπρώς, δόξα τω σε θαυμασιώσαντι,
δόξα τω ενεργούντι δια σου πάσιν ιάματα.

Δόξα. Όμοιον.

Των Τρικκάλων τον γόνον, Κεφαλλήνων το κλέϊσμα, Ομαλών
Μονής των προστάτην, Σε ευφημούμεν Γεράσιμε· εβίωσας γαρ εν
τη δε τη ζωή ως άγγελος ουράνιος Θεού. Διο δόξης ηξιώθη, και
αφθαρσίας σώμά σου το πάντιμον· δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ,
δόξα τω σε αφθαρτώσαντι, δόξα τω δωρησαμένω σε πιστοίς
πρέσβυν ακοίμητον.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Εν τη γεννήσει...

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τον προοιμιακόν, το Μακάριος ανήρ. Εις δε το Κύριε εκέκραξα ιστώμεν στίχους η και ψάλλομεν στιχηρά της εορτής τη Θεοτόκου εκ του Μεγάλου Εσπερινού, Δ' δευτεροῦντες το πρώτον.

Και του Αγίου προσόμοια δ' . Ἦχος δ' . Ως γενναίον εν Μάρτυσι. Τω τιμίω λειψάνω σου, η ση Νήσος αγάλλεται, και τοις θείοις άσμασι καταστέφει σε, πλουτισαμένη σε άσυλον, θησαύρισμα Ὅσιε, και υπέρμαχον θερμόν, πρεσβευτήν προθυμώτατον, ταύτην σώζοντα, εκ παντοίων κινδύνων, ως μεγίστην, παρρησίαν κεκτημένος, ω θεοφόρε Γεράσιμε.

Και εις Τρίκκην πανόλβιε, και εις Ὅρος του Ἄθωνος, και Εώαν άπασαν, και εις Σίναιον, και εις Σιών αγιώνυμον, ερήμους και σπήλαια, Ιορδάνην τε λαμπρώς, ο περίδοξος βίος σου, εναπήστραψε, και πλησθείς, των ενθέων χαρισμάτων, θησαυρός εναπετέθης, εν τη Μονή σου θαυμάσιος.

Φυγαδεύονται δαίμονες, ασθενείς θεραπεύονται, του λιμού η κάκωσις αφανίζεται, γης δε αυχμός διαλύεται, ψυχαί διασώζονται, το γαρ όνομα το σον, το σεπτόν και σεβάσμιον, δώρον τίμιον, ευραμένη θεόθεν δεδομένον, η ση Νήσος τας αιτήσεις, ταις σαις πρεσβείαις κομίζεται.

Μυστηρίων γεγένησαι, ιερεύς καθαρώτατος, μοναζόντων καύχημα, και εδραίωμα, και ασκητών τύπος άριστος, πιστούμενος άπασι, τα σεπτά σου, και λαμπρά κατορθώματα Άγιε, δι' ων κέκτησαι, την του Πνεύματος χάριν, παραδόξως, εν σοι μάκαρ ενοικούσαν, και τηλαυγώς απαστραπτουσαν.

Δόξα. Ήχος α' .

Θεαρχίω νεύματι στέψωμεν ω φιλεόρτων ομήγυρις, νεοφανή αντιλήπτορα μέγιστον. Πλ. α' . Επιτελούντες την χαρμόσουν, και πανίερον μνήμην, αυτών μεγαλύνωμεν. Β' . Την δε πανέντιμον περικυκλούντες θήκην, μετ' ευφροσύνης τη χάριτι ευωχούμενοι.

Πλ. β' . Το χαριτόβρυτον, και πανσέβαστον σκήνος θεώμενοι, ωδαις αναμέλψωμεν, ευσεβοφρόνως τε γεραίροντες τον του Χριστού υπηρέτην, τον ύμνον σπεύσωμεν εκβοήσαι, ιδού ο αοίδιμος, Γεράσιμος προτίθεται. Γ . Δώρον τοίνυν θεόθεν δεδωρημένον, εδεξάμεθα δωρεαίς παγχρύσοις κεκοσμημένον. Βαρύς. Ευλογίαν γαρ πάσιν ημίν εκ Θεού παρασχειν ελήλυθας, ω ατενίζειν ου παυσόμεθα, καν σοι άξιον γέρας απονέμειν αδύνατον. Δ . Ζώντας γαρ και μετά πότμον, θησαυρόν σε επλουτήσαμεν.

Και νυν. Θεοτοκίον

Πλ. δ' . Διο Όσιε θεοφόρε, Χριστώ συν τη Θεοτόκω Μαρίαμ, Αχράντω Κόρη, πρέσβευε διηνεκώς, περιφρουρήσαι, και σώσαι από πάσης προσβολής εναντίας την νεολαιαν σου, την γαρ σην προστασίαν κεκτήμεθα.

Α . Εις τους αιώνας αγλαοφανώς μακαρίζοντες.

Εἴσοδος· φως ἰλαρόν· προκείμενον· και τα Αναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα. (γ 1-9)

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μη ἀψηται αυτών βάσανος. Ἐδοξαν εν οφθαλμοῖς αφρόνων τεθνάσαι, και ελογίσθη κάκωσις η ἔξοδος αυτών, και η αφ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οι δε εισιν εν ειρήνη. Και γαρ εν ὄψει ανθρωπων εάν κολασθῶσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης. Και ολίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται· ὅτι ο Θεός επείρασεν αυτούς, και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού. Ως χρυσόν εν κωνευτηρίῳ εδοκίμασεν αυτούς, και ως ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. Και εν καιρώ επισκοπῆς αυτών αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τους αιώνας. Οι πεποιθότες επ αὐτῷ, συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις και ἔλεος εν τοις οσίοις αυτου, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοῖς αυτου.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εις τον αιώνα ζῶσι, και εν Κυρίῳ ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστῳ. Δια τούτο λήφονται το βασιλειον της ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου· ὅτι τη δεξιά αυτου σκεπάσει αυτούς, και τῷ βραχίονι υπερασπιεῖ αυτών. Λήφεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτου και οπλοποιήσει την κτίσιν εις ἀμυναν εκθρών. Ενδύσεται θώρακα δικαιοσύνην και περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ανυπόκριτον. Λήφεται ασπίδα

ακαταμάχητον, οσιότητα· οξυνεί δε απότομον οργήν εις ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τους παράφρονας· πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, και ως από ευκύκλου τόξου, των νεφών, επί σκοπόν αλούνται, και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει και αυτών ύδωρ θαλάσσης· ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως, και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς, και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ουν, Βασιλείς, και σύνετε· μάθετε Δικασταί περάτων γης· ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών· ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, και η δυναστεία παρά Υψίστου.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα. (δ' 7-15).

Δίκαιος, εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει έσται. Γήρας γαρ τίμιον, ου το πολυχρόνιον, ουδέ αριθμώ ετών μεμέτρηται. Πολιά δε εστι φρόνησις ανθρώποις· και ηλικία γήρως, βίος ακηλίδωτος. Ευάρεστος Θεώ γενόμενος, ηγαπήθη, και ζων μεταξύ αμαρτωλών, μετετέθη. Ηρπάγη, μη κακία αλλάξη σύνεσιν αυτού, η δόλος απατήση ψυχήν αυτού. Βασκανία γαρ φαυλότητος αμαυροί τα καλά, και ρεμβασμός επιθυμίας μεταλλεύει νουν άκακον. Τελειωθείς εν ολίγω, επλήρωσε χρόνους μακρούς· αρεστή γαρ ην Κυρίω η ψυχή αυτού· δια τούτο έσπευσεν εκ μέσου πονηρίας. Οι δε λαοί ιδόντες, και μη νοήσαντες, μηδέ θέντες επί διανοία το

τοιούτον, ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτού, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτού.

Εις δε την Λιτήν, ιδιόμελα. Ήχος α' .

Τον νέον ασκητήν, και νεοφανή εκ της Εώας ανατείλαντα αστέρα, θείον Γεράσιμον, εν ωδαίς ασμάτων ευφημήσωμεν. Εγκρατεία γαρ το σώμα νεκρώσας, και τη απαθεία αγνίσας την ψυχήν, θείον εαυτόν ενδιαίτημα, έτι εν τω μετά σώματος βίω απετέλεσε. Διο και μετά θάνατον, εν γη μεν αυτού το σώμα, εν ουρανοίς δε το πνεύμα δοξάζεται, και πρεσβεύει υπέρ των ψυχών ημών.

Ήχος πλ. β' .

Χαίρει σήμερα η ση νήσος, εν τη πανσέπτω σου μνήμη, μάκαρ θεοφόρε Γεράσιμε, και συν αυτή άπαντες πιστοί, ευφραίνονται αγαλλόμενοι. Ανέτειλας γαρ τω κόσμω, αστήρ νεοφανής τη φαιδρότητι της χάριτος αστραπτόμενος, και πρεσβεύεις υπέρ των ψυχών ημών.

Ο αυτός.

Μάκαρ θεοφόρε Γεράσιμε, σε και ζώντα περιχαρώς επλουτήσαμεν, και μετά θάνατον έχειν σε ηξιώθημεν πανθαύμαστε. Διο το θείον σου, και σεβάσιμον σκήνος, ευλαβώς ασπαζόμενοι, δυσωπούμέν σε, τον Θεόν ικετεύειν υπέρ ημών.

Ο αυτός.

Πόθω θείω και έρωτι, τρωθείς την ψυχήν ιερώς, Γεράσιμε πανθαύμαστε, τον των γεννητόρων πόθον απώσω, και συγγενών, και φίλων σαυτόν αποχωρήσας, εμάκρυνας φυγαδεύων, τόπον εκ

τόπου αμειβόμενος, και δη εκ πολλών ενθέου βίου παραδειγμάτων, το της αρετής μέλι ως εξ ανθέων, οία τις σοφή συλλεξάμενος μέλισσα, εν τη σαυτού ψυχή, ως εν σίμβλω νοητώ εναπέθηκας. Διο σε ο Χριστός θαυμάτων ενεργείαις εδόξασεν εν γη, και της χαράς των εκλεκτών εν ουρανώ κατηξίωσεν· ης και ημάς μιμητάς του σου βίου γενομένους, αξιωθήναι πρέσβευε, τους ετησίως τελούντας την μνήμην σου.

Ἦχος β' .

Εν τοις επουρανίοις σκηνώμασιν Ὅσιε, συν ταις των αγίων χορείαις, το πνεύμά σου αιωνίως αγάλλεται· λαμπρώς δε σου και το σώμα το θαυματόβρυτον, φθοράς ανώτερον, εν τη Κεφαλληνία διασωζόμενον τιμάται, και πανταχού το σεπτόν σου όνομα υμνεΐται, και δοξάζεται Χριστός, ο δοξάζων τους αυτών αντιδοξάζοντας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α' .

Ὅσιε Πάτερ, Γεράσιμε θεσπέσιε, Μωσέως του Θεόπτου, και Ηλιού του ζηλωτού, τους τρόπους εκμιμούμενος, και τω Βαπτιστή ευθείαις ταις τρίβοις επόμενος, έξω κόσμου και σαρκός εγένου, ζων υπέρ τα ορώμενα. Διο και ο Χριστός σε αξίως εδόξασεν, εν γη μεν το θείόν σου σκήνος, κρείττον διαφθοράς συντηρών, ως και το κατ' εικόνα αδιαλώβητον τηρήσαντα, εν ουρανώ δε το πνεύμά σου, ένθα πάντων έστί των ευφραινομένων η κατοικία κατέταξεν, ω πρεσβεύων μη παύση υπέρ των τιμώντων σε.

Και νυν. Της εορτής.

Δεύτε φιλεόρτων τα συστήματα...

Εις τον στίχον. Ήχος β' . Ότε εκ του ξύλου.

Ότε σε εκ των δε φθαρτών, μάκαρ ο διάπυρος έρωσ, Θεού εξήρπασε, τότε σου την έφεσιν πάσιν αντέθηκας, και αυτώ ηκολούθησας, μακράν φυγαδεύων, εις έρημον άβατον, εν η ωμίλεις Χριστώ· ον νυν δυσωπών μη εκλείπης, υπέρ των αεί σε τιμώντων, και μακαριζόντων ιερώτατε.

Στ.: Τίμιος εναντίον Κυρίου...

Νέος ανεδείχθης ασκητής, και θαυματουργός θεοφόρε, εκθρών σφαζάμενος, τον μισανθρωπότατον, και δολιώτατον, τον εις ύψος καυχώμενον, και γένος ανθρώπων, παμπήδην γελάσαντα, και απατήσαντα· όθεν την αγίαν σου μνήμην, πόθω εκτελούντες θεόφρων, ύμνοις εορτάζομεν Γεράσιμε.

Στ.: Μακάριος ανήρ...

Πάσαν τρικυμίαν των παθών, Πάτερ κατεμάρανας σφόδρα, τη εγκρατεία σαρκός, άλλος ώσπερ άσαρκος εν γη ηγώνισαι, τας ορέξεις νεκρώσας σου, τοις πόνοις και μόχθοις, θείον καταγώγιον γέγονας πνεύματος· όθεν σου την πάνσεπτον μνήμην, ημών εκτελούντων προσφόρως, μέμνησο πολύτλα παμμακάριστε.

Δόξα. Ήχος δ' .

Ουρανίου πολιτείας φωστήρ διαυγέστατος, έλαμψας τω κόσμω τω κάλλει του πνεύματος, φαιδρώς καθωραϊσμένος, και τη αίγλη τον νουν καταστραπτόμενος. Διο προστάτην πλουτούντες σε Γεράσιμε

Ὅσπε, και το σεβάσιμον σκήνός σου ευλαβῶς ασπαζόμενοι,
δεόμεθά σου εκτενώς, πρέσβευε υπέρ των ψυχῶν ημῶν.

Και νυν. Της εορτῆς.

Ὅτε εξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε...

Απολυτίκιον. Ἦχος α΄. Της ερήμου πολίτης.

Των πιστῶν σε προστάτην, και ταχύν αντιλήπτορα, οσιώτατε Πάτερ,
θεοφόρε Γεράσιμε, ανέδειξε Θεός επί γης, ο πάντων των ὄντων
κηδεμών· θεραπεύεις γαρ σωμάτων, και ψυχῶν τα πάθη τη ση
χάρτι· δόξα τω σε δοξάσαντι λαμπρῶς, δόξα τω σε θαυμασιώσαντι,
δόξα τω ενεργούντι δια σου πᾶσιν ιάματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Των Τρικκάλων τον γόνον, Κεφαλλήνων το κλέϊσμα, Ομαλῶν
Μονῆς των προστάτην, Σε ευφημούμεν Γεράσιμε· εβίωσας γαρ εν
τη δε τη ζωή ως ἄγγελος ουράνιος Θεοῦ.

Διο δόξης ηξιώθη, και αφθαρσίας σώμά σου το πάντιμον· δόξα τω
σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε αφθαρτιώσαντι, δόξα τω
δωρησαμένῳ σε πιστοῖς πρέσβυν ακοίμητον.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Εν τη γεννήσει...

ΟΡΘΡΟΣ

Μετά την α΄ σιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος γ΄. Την ωραιότητα.

Νεοφανέντος σου τη οικουμένη σοφέ, και πλουτισθέντος σου ταις
θεϊκαῖς αρεταῖς, λελαμπρυσμένος φωστήρ αναπεφάνθης· ὅθεν ως

στερέωμα, Εκκλησίας τεθέντα σε, άσμασι γεραίρομεν, ως αστράπτοντα χάρισι. Διο και σε προστάτην πλουτούντες, ύμνοις, την σην τιμώνμεν μνήμην.

Δόξα.

Την καθαρότητα της διανοίας σου, και το επίμονον, το των καμάτων σου, την τε ισάγγελον ζωήν, ιδών ο στεφοδότης, χάρισι ελάμπρυνε, και λαμπρώς σε εδόξασε, φύλακα παρέχων σε και ημών αντιλήπτορα. Διο και ευχαρίστως η νήσός σου, δόξαν Θεώ προσαναπέμπει.

Και νυν. Της εορτής.

Εν τη γεννήσει σου σύλληψις άσπορος, εν τη κοιμήσει σου νέκρωσις άφθορος, θαύμα εν θαύματι διπλούν συνέδραμες Θεοτόκε· πως γαρ η απείρανδρος βρεφοτόφος αγνεύουσα; Πης δε η Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διο συν τω Αγγέλω βοώμέν σοι· χαίρε η Κεχαριτωμένη.

Μετά την β' σιχολογίαν, κάθισμα, ήχος γ' . Η Παρθένος σήμεραν. Επί γης ως άσαρκον εν αρετή διαπρέψας, πολιτείας γέγονας επουρανίου εργάτης· Πνεύματος δε του Αγίου φανείς δοχείον, χάριτι θαυμάτων μάκαρ αντεδοξάσθης. Διο πάντες σου το σκήνος, σέβομεν πόθω θείε Γεράσιμε.

Δόξα, ήχος δ' . Επεφάνης σήμεραν.

Αρειών φαιδρότητι κεκοσμημένος, την στολήν της χάριτος, μάκαρ εδέξω εξ Θεού, και το σεβάσμιον σκήνός σου, πιστοίς εδόθη πηγή χαριτόβρυτος.

Και νυν. Της εορτής.

Τη σεπτή κοιμήσει σου η οικουμένη, τω αὔλω πνεύματι πεποικιλμένη νοερώς, εν ευφροσύνη κραυγάζει σοι· χαίρε Παρθένε χριστιανών το καύχημα.

Μετά τον πολυέλεον, κάθισμα, ήχος πλ. δ' . Την σοφίαν και λόγον. Της αγάπης τω έρωτι περωθείς, και φωτί τω της χάριτος ελλαμφθείς, τον κόσμον κατέλιπες, και Χριστώ ηκολούθησας, αγγελικώς τον βίον, τελέσας ως άσαρκος, κεκαθαρμένος όλος, ψυχή τε και σώματι. Όθεν και δοχείον, του Θεού χρηματίσας, την χάριν απείληφας, ως μισθόν των καμάτων σου, του τελείν τα θαυμάσια, θεοφόρε Γεράσιμε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, των παισμάτων άφεςιν δωρήσασθαι, τοις εορτάζουσι πόθω την αγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

Η Θεόν συλλαβούσα άνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκούσα δίχα φθοράς, την νέαν αμφιέννυσαι, αφθαρσίαν του πνεύματος· ως γαρ ζωής συ Μήτηρ, και πάντων Βασίλισσα, προς την ζωήν μετέστης, Παρθένε την άὔλον. Όθεν επαξίως, αληθώς ανεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, της ζωής ημών νάματα, Θεομήτωρ Πανάμωμε, πρέσβευε τω Σω Υιώ και Θεώ, των παισμάτων άφεςιν δωρήσασθαι, τοις ευσεβώς προσκυνούσι την σεπτήν σου μετάστασιν.

Οι Αναβαθμοί του δ' ήχου.

Προκείμενον, ήχος δ : Τιμιοσ εναντίον Κυρίου...

Στ.: Τι ανταποδώσωμεν τω Κυρίω...

Πάσα πνοή. Το Ευαγγέλιον. Ο Ν ψαλμός.

Ελεήμων, ελέησόν με ο Θεός... Ήχος πλ. β .

Δέδοται πιστοίς παρά Θεού θησαυρός ασύλητος, Γεράσιμε Όσιε, το πάνσεπτον σκήνός σου. Διο πνευματικήν ευφροσύνην, και ιαμάτων την χάριν, βρύεις αενάως μακάριε, τοις προστρέχουσιν εν πίστει τη σορώ σου τη θεία. Πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, αγιώτατε Πάτερ, ατρώτους ημάς κινδύνων διασώζεσθαι.

Ο α' κανών της εορτής της Θεοτόκου εις στ' και του Αγίου β' εις η
Κανών πρώτος. Ήχος δ' .

Ωδή α' . Ανοίξω το στόμα μου.

Τον ύμνον προσάγει σοι, μάκαρ θεόφρων Γεράσιμε, η νήσός σου σήμερον, αγαλλομένη φαιδρώς, ην περίσωζε, φρουρόν σε κεκτημένη, προστάτην θερμώτατον, και αντιλήπτορα.

Θεράπων πανάριστος, Θεού παμμάκαρ και γνήσιος, εδείχθης Γεράσιμε, βίον ασκησας εν γη, τον ισάγγελον, διο ταις σαις πρεσβείαις την νήσόν σου φύλαττε προσκαλουμένην σε.

Μονήν σε ειργάσατο, Πατρός, Υιού τε, και Πνεύματος, ο ένθεος πόθος σου προς τα ουράνια, ως στηρίζων σε, τη χάριτι τη θεία, τηρείν σε κατέπεισε νόμου προστάγματα.

Τους σε καταστέφοντας, νυν εγκωμίων τοις άσμασι, εν θρόνω της χάριτος, παρεστηκώς εφ' ημάς, ταις πρεσβείαις σου, επίβλεψον, και ρύσαι, παντοίων εκ θλίψεων, μάκαρ Γεράσιμε.

Κανών δεύτερος· ου η ακροστιχίς: Άδω σοι τον ύμνον ο δούλός σου. (Άνευ των Θεοτοκίων). Ήχος πλ. δ' .

Ωδή α' . Αρματηλάτην Φαραώ.

Ασματικώς μετ' ευφροσύνης Όσιε, σε καταστέφομεν νυν, ύμνοις ευχαρίστοις, της χαράς ως πρόξενον· σε γαρ φρουρόν θερμώτατον, και προστάτην, και ρύστην, ο στεφοδότης, ο πάνσοφος, κρίμασιν αρρήτοις κατέστησε.

Δώρον σεπτόν, και προφανώς υπέρτιμον, παρά Θεού θησαυρόν, επλουτήσαμέν σε, και αεί πλουτούμέν σε, περιχαρώς Γεράσιμε, καλλονή μοναζόντων, και ασκητών η ευπρέπεια, και των ιερέων το καύχημα.

Ως όντως ρόδον θαυμαστόν, και εύοσμον, μάκαρ εξήνθησας, και λιπών τα πάντα, την ψυχήν τοις άνθεσι, των αρετών εστολίσας, τη του πνεύματος αίγλη, ευωδιάζων πληρέστατα, άπαντα τα αισθητήρια.

Θεοτοκίον.

Δεύρο ψυχή μου ταπεινή, και βόησον τη Θεομήτορι, χριστιανών σκέπη, μη εγκαταλίπης με, αντιλαβού, και σώσον με, και της αιωνιζούσης, κολάσεως ελευθέρωσον, η των ανελπίστων αντίληψις.

Ωδή γ' . Τους σους υμνολόγους.

Ην συ εξελέξω παιδιόθεν, οδόν μετανοίας την τερπνήν, γενναίως επετέλεσας, μηδέν προκρίνας Όσιε, του προς τον Κτίστην, έρωτος, αγγελικής τε βιώσεως.

Το τίμιον σκήνός σου θεόφρων Γεράσιμε, βρύον τοις πιστοίς, τα ρείθρα των ιάσεων, της χάριτος τεκμήριον, υπάρχει δι' ης γέγονα, σεπτόν δοχείον του πνεύματος.

Επίκουρος μέγιστος εφάνης, δεινών περιστάσεων λιμού, την νήσόν ρυόμενος, ως φύλαξ συμπαθέστατος, ην περιφρούρει πάντοτε, παντός κινδύνου απήμονα.

Ποικίλων ημάς πειρατηρίων, κινδύνων και θλίψεων δεινών, τη σκέπη σου προσφεύγοντας, Γεράσιμε θεόληπτε, ταις σαις θερμαίς δεήσεσιν, ως συμπαθής ελευθέρωσον.

Ἴτερος. Ουρανίας αφίδος.

Σε θησαύρισμα θείον, οι ευσεβείς Πνεύματος, και της Εκκλησίας φωστήρα επιγινώσκομεν, νεοφανέντα ημίν, όθεν σε ύμνοις τιμώμεν, και πιστώς δοξάζομεν μάκαρ Γεράσιμε.

Ολοψύχως ποθήσας, τον προς Θεόν έρωτα, και της ουρανίου πατρίδος την ωραιότητα, εν τη καρδια τη ση, ανελειπώς ζωγραφίσας, κατά Παύλον έκρινας σκύμβαλα άπαντα.

Ικετήριον ύμνον καρμονικώς άδοντες, και τω σω τιμίω λειψάνω, δόξαν προσνέμοντες, θερμώς αιτούμέν σε, οι σε πλουτούντες προστάτην, των δεινών την νήσόν σου ρύσαι Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Ανεξάλειπτον πένθος, διηνεκές δάκρυον, θείον ενδιάθετον φόβον, θερμήν κατάνυξιν, αγνήν ταπείνωσιν, και συντριβήν της καρδιας, Θεοτόκε Δέσποινα, δως μοι και σώσόν με.

Κάθισμα, ήχος γ' . Την ωραιότητα.

Σε τον ισάγγελον τη πολιτεία σου, Χριστού δε γνήσιον, δούλον Γεράσιμε, υμνολογίαις ιεραίς εν πίστει ανευφημούμεν, πόθω ασπαζόμενοι το σεβάσμιο σκήνός σου· όθεν δώρον τίμιον, και

πηγή των ιάσεων, ευρόντες αυτό μάκαρ βοώμεν· Δόξα Θεώ τω στεφοδότη.

Δόξα. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Η πάνσεπτος ημίν, της τιμίας σου μνήμης, επέστη Εορτή, ην τιμώμεν προθύμως, το σκήνός σου το άκραντον ω Γεράσιμε σέβοντες, ο δοξάζουσι, και των Αγγέλων τα πλήθη, ευφραινόμενα, τη σωτηρία ανθρώπων, Θεόν μεγαλύνουσι.

Και νυν. Της εορτής.

Ο πάντιμος χορός...

Ωδή δ' . Την ανεξιχνίαστον.

Οίκος συ γεγένησαι των δωρεών, των υπερφυών των του πνεύματος, υφηγητής τε εναρέτου αγωγής, και πρακτικός διδάσκαλος, της υπερκοσμίου ασκήσεως.

Σου την πανευφρόσυνον· νυν εορτήν, και φαιδράν τρισμάκαρ πανήγυριν, επιτελούσα η ση νήσος, ως φρουρόν, σε προσκαλείται κράζουσα, σκέπη μοι γενού ω Γεράσιμε.

Αίγλη θείας χάριτος σου το σεπτόν, σκήνος λαμπρυνθέν ω Γεράσιμε, ο στεφοδότης θαυματόβρυτον ημίν, ως θησαυρός παρέθετο, θείας ευωδίας ανάπλεων.

Πίστει τε και πόθω σου άπαντες νυν, θεοφόρε Πάτερ δεόμεθα, πρόφθασον ρύσαι, την σην νήσον των δεινών· σε γαρ προστάτην κέκτηται προς τον πανοικτίρμονα Κύριον.

Ἐτερος. Σὺ μου ἰοχὺς.

Το τοῦ Χριστοῦ, ὄντως σεπτὸν Εὐαγγέλιον, περιφέρων ἐν τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος οὐλοσθεῖς, χάριτι μετέβης, ἐπὶ τὸ Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, ἰσάγγελον τὸν βίον, καθαρῶς ἐκτελέσας, καὶ πανσόφως Θεῷ εὐηρέστησας.

Ὀντως Θεῷ, εὐχαίς συντόνως ἐνούμενος, καὶ ἀγρύπνοις στάσεσι δακρῦν τε, τοὺς οὐλοτοὺς ὄλωσ ἀγνισθεῖς, καὶ λελαμπρυσμένος, τοὺς θεῖοις σου κατορθώμασιν, ὡς ἔλαφος διψῶσα, ἠρετίσω τοὺς τόπους, τοὺς ἀγίους, δοξάσαι τὸν Ἄγιον.

Νοὺς τῷ νοῦ, ἐνατενίζων γενόμενος, ἐλαμπρύνθησ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, ἱερωσύνης τῇ δωρεᾷ, τῇ φρικτῇ ὡσ σκεῦος, τῆσ ἀρετῆσ ὑπερθαύμαστον, θυσίασ ἀναφέρων, ἀναιμάκτους τῷ Κτίστη, παραδόξως τῷ σε καταστέψαντι.

Θεοτοκίον.

Δια παντός, μὴ διαλείπης με σκέπουσα, σε γὰρ ἔχω μόνην ἐν πειρασμοῖς ὑπερασπιστήν, ρύστην ἐν κινδύνοις, ἐν συμφοραῖς παραμύθιον, προστάτην ἐν ἀνάγκαις, εὐθυμίαν ἐν λύπαις, καὶ χαρὰν ἐν ταῖς θλίψεσι Δέσποινα.

Ὡδή ε' . Εξέστη τα σύμπαντα.

Ρευστήν, καὶ εὐμάραντον, ἠγήσω Πάτερ τερπνότητα, πάσαν τῇν τοῦ κόσμου ἀτενίσας, πρὸς τῇν ἀγάπην τοῦ βασιλέωσ Χριστοῦ, νυν δε τῆσ ἀλήκτου χαρμονῆσ, θεῖοις ἐν σκηνώμασιν, ἐντρυφᾶσ ἀγαλλόμενος.

Ιθύνεις προς ένθεον, ολοσχερώς θεσπέσιε, έρωτα το πνεύμά σου νηστείαις, συντονοτάτοις, και επιμόνοις ευχαίς, του της απαθείας ακλινώς, κάλλους επιέμενος, και της θείας ελλάμπεως.

Σεμνός και ησύχιος, πιστός, αγνός, και κόσμιος, όσιος, και πράος, και ανδρείος, μέτριος, σώφρων, και ανεπίληπτος, ώφθης της Τριάδος γεγονώς, θείον οικητήριον, και της χάριτος όργανον.

Γεράσιμε Όσιε, ημών των δεομένων σου, δέξαι τας αιτήσεις εν ημέρα, των πειρασμών τε, και περιστάσεων, θλίψεων παντοίων τε δεινών, και θερμώς προσάγαγε, τω των όλων Δεσπόζοντι.

Έτερος. Ίνα τι με απώσω.

Υμνητής χρηματίσας, θείοις απαυγάσμασι, και προς το Σιναίον, καίρων ανυψώθης, ως υπόπτερος χάριτι ένδοξε, ίνα σου τον πόθον, πόθω προσθείς την προς τα θεία, ενισχύσης Γεράσιμε έφεσιν.

Μυηθείς απορρήτως, την προς τα ουράνια ένθεον ύψωσιν, την Μωσέως χάριν, Ηλιού τε πλουσίως απείληφας, εν τω Ιορδάνη, θαυμαστωθείς τη του Δεσπότου, παραδόξω νηστεία πανόλβιε.

Νους ορών, μάκαρ, τον σαις επιλάμπεσι ψυχάς αυγάζοντα, και σπηλαιίσις μόνος, απαθεία ηυλίσθης γενόμενος, οπαδός Προδρόμου, Θεοδοσίου τε νηστείας, φοιτητής, μιμητής τε Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Παρρησίαν μεγίστην, προς τον εκ λαγόνων σου ρεχθέντα Κύριον, κεκτημένη Κόρη, όσα θέλεις ανύεις εκάστοτε, και ισχύεις πάντα, παντοδυνάμου Θεού Μήτηρ, διο θέλησον μόνον και σώζεις με.

Ωδή στ' . Την θείαν ταύτην.

Την χάριν όντως θαυμάζομεν, την άλλον Μωϋσήν αναδείξασαν, και σε Γεράσιμε και γαρ και συ τεσσαράκοντα νυχθημερόν νηστειάν, σαφώς διήνυσας.

Αυχμόν της γης, έτι ζώντός σου, ταχέως σαις ευκαίς λύεις ένδοξε, και μετά θάνατον, εξάγεις φρέατος γύναιον, καταπεσόν ωθήσει τη του αλάστορος.

Αφθάρτου δόξης Γεράσιμε, καρπούς θεοπρεπείς ζων εξήνθησας, θανών δε άφθαρτος, ψυχή τε ζης και τω σώματι, εν ουρανώ και γη τε, στέφει κοσμούμενος.

Πεποικιλμένος τη χάριτι, ποικίλλων συμφορών ελευθέρωσον, θείε Γεράσιμε, την νήσον ταύτην, ην κέκτηται, το όνομά σου Πάτερ, μέγιστον καύχημα.

Έτερος. Ιλάσθητί μοι.

Συ την στολήν του φωτός, και την δι' έργων ευπρέπειαν περιβολήν σεαυτώ, λαμπράν περιγέμενος, του κόσμου φως γέγονας, και της γης το άλας, ως Χριστού θεράπων γνήσιος.

Νοήμων συ γεγονώς, σαυτόν Χριστώ καθιέρωσας, και πάσας τας αρετάς, γενναίως κατωρθώσας, διο σε εδόξασεν, ο Δεσπότης πάντων, ως πιστώσ αυτόν δοξάσαντα.

Ολολαμπή δωρεαίς, παγχρύσοις όντα Γεράσιμε, ως θησαυρόν ο Θεός, δι' άφατον έλεος, ημίν σε απέστειλε, διο γεγηθότες ύμνοις τούτον μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον πολλάς, Παρθένε μεν παραβάσειν, η την ζωήν τοις βροτοίς, αρρήτως κυήσασα, Θεοτόκε ζώωσον, και ποιείν Κυρίου τα θελήματα ενίσχυσον.

Κοντάκιον, ήχος γ' . Η Παρθένος σήμερα.

Σκέπε, φρούρει, φύλαττε, από παντοίων κινδύνων, την σην νήσον Όσιε, σαις ευπροσδέκτοις πρεσβείαις, άσυλον γαρ θησαυρόν σε πλουτισαμένη, πρόμαχον, θερμόν σε έχει αγαλλομένη. Δια τούτο και βοά σοι, καύχημα χαίροις εμόν Γεράσιμε.

Έτερον, ήχος πλ. δ' . Τη υπερμάχω.

Ως αντιλήπτωρ και θερμός προσάτης ένδοξε, αεί προφθάνεις βοηθόν εν περιστάσει. Διο άσμασι Γεράσιμε θεοφόρε, ευφημούμέν σε πιστώς, και επιγράφομεν, της σης νήσου τον προσάτην συμπαθέστατον, ανακράζοντες· Χαίρε Πάτερ αιίδιμε.

Ο Οίκος.

Ευφρανθώμεν ενθέως εν τη πανσέπτω, και χαρμοσύνω εορτή του θαυμαστού Οσίου, και πόθω προς αυτόν εβοήσωμεν· θεοδόξαστε Πάτερ, και θεοφόρε Γεράσιμε, ο την αγγελικήν πολιτείαν πανσόφως εν τη γη μετελθών, και το στέφος εν ουρανώ δεξάμενος παρά Θεού, και τη αφθαρσία του σώματος θεία χάριτι λαμπρυνθείς, ρύσαι πρεσβείαις σου την Μονήν, και την νήσόν σου

πάσης επηρείας τε, και κακώσεως, και της ενεστώσης ανάγκης
ελευθέρωσον. Εκατέρα γαρ σε θερμώτατον κεκτημένη προστάτην,
ου παύει του βοάν σοι· Χαίροις Πάτερ αοίδιμε.

Συναξάριον.

Τη ΙΣΤ Αύγουστου, μνήμη του Οσίου και θεοφόρου Πατρός ημών
Γερασίμου του νέου ασκητού, και προστάτου Κεφαλληνίας.

Ωδή ζ' . Ουκ ελάτρευσαν.

Σωτηρίας αιωνίου την απόλαυσιν, δεικνύων Όσιε, φωτολαμπάσιν
αυγαίς, ενθέων σου πράξεων, και ισαγγέλου ζωής, καιρών
έπαλλες, ο των Πατέρων Κυριος, και Θεός ευλογητός ει.

Κροτησάτωσαν, μονάζοντες τω Πνεύματι, και ομήγυρις των ιερέων
τερπνώς, και σε δοξαζέτωσαν θείε Γεράσιμε, ως πλουτούντες σε,
καύχημά τε, και κλέος άπαντες, και κανόνα ευσεβείας.

Ήστραψαν σου, θεοφόρε τα παλαίσματα, δι' ων επέλαμψας Θεού
δοχείον σεπτόν, επίγειος Άγγελος, βροτός ουράνιος, και γαρ
άσαρκον, σου την ζωήν διήνυσας, εν ερήμοις και σπηλαίοις.

Την σωτήριον, βοήθειαν θεόληπτε, την σην αιτούμεθα,
καταπεμφθήναι ημίν, εν ώρα των θλίψεων, ηνίκα ταύτης πίστεως,
σου δεόμεθα, θαυματουργέ Γεράσιμε, δεομένων ο προστάτης.

Έτερος. Παίδες Εβραίων.

Δώρον δοθέν μοι ουρανόθεν, Πάτερ έγνωσ σε η νήσός σου βοά σοι
χαρμοσύνως· διο θεόπεμπτον κηρύττω, την έλευσίν σου Όσιε, και
δοξάζω τον δοτήρα.

Όλη σποργή, και διαθέσει, μεγαλύνω σε Γεράσιμε τρισμάκαρ· ευλογίαν μοι γαρ, κομίζεις απεστάλης, ως Αβραάμ ο δίκαιος, Ιωσήφ, και Ελισσαίος.

Ύμνον πανύχιον προσφέρω, κεκτημένη σε θερμώτατον προστάτην, και δοξάζω θερμώς, τον Κύριον της δοξς, τον σε θαυμάτων χάριτι, καταστέψαντα θεόφρων.

Θεοτοκίον.

Ήνοιξας πύλας Παραδείσου, ας απέκλεισεν άνθρωποις η προμήτωρ Θεομήτωρ· διο καμοί της μετανοίας, άνοιξον πύλας πύλην μοι, ανοιγούσας Παραδείσου.

Ωδή η' . Παίδας ευαγείς.

Τις μη εκπλαγείη τους αγώνας, τους μόχθους, τας κακουχίας, του σου σώματος, οι περ αγαλλόμενος, μόνης επεπόθησας, της φεγγοβόλου λάμψεως του θείου Πνεύματος, τον Κύριον δοξάζων απαύστως, τον δοξάσαντά σε, τω στέφει αφθαρσίας.

Ήρως εκ των έργων απεφάνθης, εν σοι σκηνωσάσης θείας χάριτος· όθεν θεραπεύονται πάθη τα δυσίατα, δαιμόνων τα επήρεια αποδιώκεται, Γεράσιμε, διο σε υμνούμεν, και δοξολογούμεν την πάνσεπτόν σου μνήμην.

Σκεύος εκλογής σεπτόν εδείχθης, την άνω φαιδρώς λαμπρότητα δεξάμενος, και προς τα σκηνώματα, θεία και ουράνια, περιχαρώς ανέδραμες, καταστραπτόμενος, τη χάριτι της θείας Τριάδος, υμνοις ην δοξάζεις εις πάντας τους αιώνας.

Κηρύττομεν πάντες καρμοσύνως, θεόπεμπτον αληθώς, σην μάκαρ έλευσιν· ώφθης γαρ σωτήριος, εν ταις περιστάσεσι, των συμφορών και θλίψεων, ταις σαις εντεύξεσι, προς Κύριον, ον νυν μη εκλείπης, δυσωπείν απαύστως, ημάς ελεηθήναι.

Έτερος. Τον εν όρει.

Λαού λύπην, ηφάνισας ευχή σου, ανομβρίαν λύσας ση Μάκαρ παρρησία, προς τον Θεόν Γεράσιμε θεόληπτε, Κύριον δοξάζων, και δεδοξασμένος φανείς παρά Κυρίου.

Ο τη αίγλη του σύμπαντος αστράψας, το εις φρέαρ πεσόν του δαίμονος ωθήσει, ως αντιλήπτωρ γύναιον εξήγαγες, δοξάζων, και δεδοξασμένος φανείς παρά Κυρίου.

Σωτήρ ώφθης, δεινών λοιμού κινδύνων, την σην νήσον όντως εκλυτρούμενος, και πατρικήν συμπάθειαν πιστούμενος, Κύριον δοξάζων, και δεδοξασμένος φανείς παρά Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Ύμνον δέχου, ανάγων εκ χειλέων, Αγνή. Και ρύσί με κινδύνων, και μολυσμού του σώματος αμόλυντε, και καθάρισόν με, τον μεμολυσμένον, παντοίαις αμαρτίαις.

Ωδή θ' . Άπας γηγενής.

Στέψωμεν τοις άσμασι εγκωμίων, τον ρύστην εν ταις θλίψεσι, και εν κινδύνοις προσάτην, πόθω αυτόν ευφημούντες.

Νέου ασκητού, το σκήνος φιλέορτοι κατασπαζόμενοι, δεύτε αγαλλίασιν, ενθέω πόθω απαρυσώμεθα, ως θησαυρόν

πλουτήσαντες τούτο και κράζωμεν ολοψύκως, σκέπε ημάς πάντοτε, ταις πρεσβείαις σου θείε Γεράσιμε.

Στέψωμεν τοις άσμασι εγκωμίων...

Έθετο Θεός, σε όντως της πίστεως, ως αδιάσειστον , στύλον και εδραίωμα, καιροίς εσχάτοις κατ' εχθρών Όσιε, σκήνος σειπτόν και θείόν σου, λίθον προσκόμματος, εναντίοις, δους ομολογίαν τε, ενισχύων αεί την ορθόδοξον.

Στεψωμεν τοις άσμασι εγκωμίων...

Όλη νυν θερμώς, η νήσός σου κράζει σε, φύλαξ σωτήριε, φρούρει με απήμονα, λοιμού, κινδύνων, σεισμού κακώσεως, σαις προσευχαίς Γεράσιμε, ταις ευπροσδέκτοις Θεώ, και προστάτης φάνηθι θερμώτατος, τοις πιστός ανυμνούσί σε Όσιε.

Στεψωμεν τοις άσμασι εγκωμίων...

Πάντας τους την σην, τελούντας Γεράσιμε, μνήμην πανίερον, λύτρωσαι πρεσβείαις σου, κινδύνων νόσων, πάσης κακώσεως, ως ρύστης των εν θλίψεσι λιτανευόντων σε, και την νήσον ταύτην συν τη ποιμνη σου, βλάβης πάσης αλώβητον τήρησον.

Έτερος. Εξέστη επί τούτω ο ουρανός.

Γεράσιμον εν ύμνοις τον νεοφανέντα, δοξάσωμεν ενθέως.

Σε πάντες μεγαλύνομεν ευσεβώς, ευσεβώς τα σειπά σου δοξάζοντες θαύματα, τας αρετάς, και τα κατορθώματα τα λαμπρά, και τους αγώνας Άγιε, ούσπερ εξελέξω δια Χριστόν· διο νυν θεοφόρε, Γεράσιμε παράσχου, σοις υμνηταίς την προστασίαν σου.

Γεράσιμον εν ύμνοις τον νεοφανέντα, δοξάσωμεν ενθέως.

Οσμής, και ευφροσύνης πνευματικής, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ
ιστάμενοι, πανευλαβῶς θείαν προσλαμβάνομεν δωρεάν, και σου
την πανευφρόσυνον, μνήμην εκτελούντες περιχαρῶς· διο σε
θεοφόρε, Γεράσιμε αιτούμεν, σκέπε, και φρούρει τους υμνούντάς
σε.

Εν πίστει προσκυνούμεν της Τρισυποστάτου Θεότητος το κράτος.
Υπέρμαχον, προστάτην, και βοηθόν, και φρουρόν αντιλήπτορα,
και ιατρόν, σε πλουτησαμένη χαρμονικῶς, ὡς θησαυρόν
υπέρτιμον, κόλποις περιφέρω εν τοῖς εμοῖς, Γεράσιμε παμμάκαρ,
ἡ νήσός σου βοά σοι, ἡν περιφρούρει ταις πρεσβείαις σου.

Εν πίστει ανυμνούμεν την Αγνήν Παρθένον, και μόνην Θεοτόκον.
Παράδοξον ειργάσω πράγμα Σεμνή, τον σον Πλάστην τεκούσα και
Κύριον, πράον και νυν, ἕτερον τεράστιον εν εμοῖ, αμαρτωλόν,
κατάκριτον, οἰκτειρον, ελέησον ευμενῶς, και σώσον φιλανθρώπως,
ὡς Μητήρ φιλανθρώπου, φιλανθρωπίας τον ανάξιον.

Εξαποστειλάριον· Απόστολοι εκ περάτων.

Ο σύλλογος μοναζόντων, των ιερῶν ο χορός, και ἡ πληθὺς
φιλεόρτων, θείον Γεράσιμον φαιδρῶς, το νεοστήρικτον κλέος,
ὡδαις υμνήσωμεν πάντες.

Ὅμοιον.

Το σκήνός σου θεοφόρε, το δοξασθέν παρά Θεού, και αρετῶν θείον
σκεῦος, και θαυματόβρυτον δοθέν, σέβομεν πόθῳ τελούντες, την
σεβασμίαν σου μνήμην.

Ὅμοιον.

Υπέρμαχον εν κινδύνοις, και αντιλήπτορα θερμόν, εν θλίψεσι θεοφόρε, Γεράσιμε και προστάτην, προς τον Θεόν σε πλουτούντες, τον στεφοδότην υμνούμεν.

Θεοτοκίον.

Απόστολοι εκ περάτων...

Αίνοι, ήχος πλ. δ' . Ω του παραδόξου.

Πάτερ θεόφρων Γεράσιμε, της ισαγγέλου ζωής, το νεόσδοτον δώρημα, και το νεοκόσμητον, μοναζόντων θησαύρισμα, των ασκητών τε, το νεοσιτήρικτον, καύχημα πέλων, πάντας προς αίνεσιν, προσκαλείς θεσπέσιε· διο την σην, μνήμην εορτάζοντας, ημάς περίσωζε.

Πάτερ θεόφρων Γεράσιμε, της αρετής εραστής, γεγονώς ώφθης άπασι, δωρεών του Πνεύματος, ιερών οικητήριον, κατορθωμάτων, θαύμα εξαισίον, προτερημάτων, θησαυρός μέγιστος· όθεν τελούμέν σου, εν ωδαίς νυν χαίροντες, πανευλαβώς, την ημάς ευφραίνουσαν, θείαν πανήγυριν.

Όσιε Πάτερ Γεράσιμε, σε και προστάτην θερμόν, και υπέρμαχον έχομεν, εν κινδύνοις πάντοτε, προς Θεόν τον φιλόανθρωπον· διο σου σκήνος, το θαυματόβρυτον, περικυκλούντες, καθικετεύομεν, πρόφθασον Άγιε, των δεινών και θλίψεων, ρύσαι ημάς, τους προσκαλουμένους σε, θερμώς εκάστοτε.

Όσιε Πάτερ Γεράσιμε, εναπεφάνθης φωστήρ, Εκκλησίας νεόδητος, αρετών φαιδρότητι, και θαυμάτων λαμπρότητι, ως του Αγίου, Πνεύματος όργανον, ως του Δεσπότου, θεραπόντων γνήσιος,

σκεύος ως τίμιον, χάριτος θεοπέσειε της του Θεού, ως χρυσίον δόκιμον, της Αγιότητος.

Δόξα. Ήχος πλ. α' .

Σαλπίσωμεν εν σάλπιγγι ασμάτων, χορεύσωμεν εόρτια, και σκιρτήσωμεν αγαλλόμενοι, εν τη πανσέπτω πανηγύρει του θεοφόρου Πατρός. Ιερείς, μονάζοντες, και φιλέορτοι, τον πανένδοξον κροτήσωμεν εν ύμνοις, ως χαρίτων έμπλεων, θαυμαστώς γεγενημένον, και ουρανίων δωρεών, των του Πνεύματος επαίνων τοις άνθεσι, τον της σεπτής Τριάδος, πιστόν ιερομύστην, συνελθόντες καταστέψωμεν, τον ασκήσεως οδηγόν, προς αρετήν επισπώντα, του Ευαγγελίου εργάτην, τελειότητα της ζωής, τον της χάριτος στολήν κεκοσμημένον, τον του Δεσπότου, γνήσιον δούλον, τον θησαυρόν, τον αεί πλουτίζοντα, τον πάντας εκ των δεινών αεί λυτρούμενον, θεόσδοτον προστάτην, εγκωμιάζοντες ούτως είπωμεν· θεόληπτε Γεράσιμε, πρόφθασον εξελού ημάς, της ενεστώσης ανάγκης, και ρύσαι την νήσόν σου, πάσης κακώσεως.

Και νυν. Της εορτής.

Άσατε λαοί...

